

Jeg tror, som sagt, ikke, at Egtved—Grindstedlinien i Tiden vil kunne tilfredsstillende. Det, som er Hovedsagen ved dette Forslag, er jo ikke, at man ønsker Pengene bevilgede straks. Der staar i Forslagets § 10, at Pengene bevilges paa de aarlige Finanslove. Hvad man ønsker, hvad der er Hovedsagen, er en Gang for alle at komme til Ende med denne Sag, som i 8 & 10 Aar har sat Sindene i den heftigste Bevægelse. Man ønsker at faa en bestemt Linie fastslaaet og Jernbaneanlægget i det hele taget vedtaget. Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at med alle de Krav, der stilles til Finanserne i Anledning af de Jernbaneanlæg, der bleve vedtagne i Fjor, er der ikke megen Anledning til at gaa ind paa ny Anlæg. Men denne Egn er saa stiftmoderlig behandlet i alle Henseender, at den maa have et Krav paa at blive hjulpen, og naar man nu endelig vedtager et Forslag i denne Henseende og afgør, hvilken Vej Linien skal gaa, vil dette allerede virke beroligende. Det mentes, at det vilde vare 5—6 Aar, før man efterhaanden fik alle de Baneanlæg bragte til Udførelse, som bleve vedtagne i Fjor. Jeg tror ikke, Befolkningen derovre gør sig nogen Forventning om, at denne Jernbanes Anlæggelse skal ske i en Fart, men dette, at den vedtages, vil absolut være dem en Tilfredsstillelse. Saa staar det i den højtærede Ministers Haand at vælge det Tidspunkt, da Anlægget af Jernbanen kan bringes til Udførelse, og forhaabentlig vil det vel ikke vare længe. Jeg tillader mig varmt at anbefale dette Forslag. Jeg tror, det vil være en Spore for denne nøjsomme og flittige Befolkning til at arbejde sig frem energisk og dygtigt, som den altid har gjort under de haarde Livsvilkaar, under hvilke den lever.

Brødsgaard: Jeg skal begynde med at sige, at jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at der er Enighed til Stede i det høje Ting navnlig med Hensyn til den store Trang, der er i disse Hedekommuner, men med Hensyn til det næste Spørgsmaal, vi komme til, tvivler jeg meget om, at den samme Enighed er til Stede, nemlig det Punkt, ad hvilken Vej man skal

opnaa Forbindelse mellem de to Endepunkter: Grindsted og Kolding. Vi have nu hørt den højtærede Minister omtale en Linie og den ærede sidste Taler en anden. Men jeg vil tillade mig at bemærke, at der er en tredje Linie, naar man ikke vil vælge den af den højtærede Minister omtalte, som jeg skal indrømme er den billigste, men om hvilken jeg kun har det at bemærke, at den efter min Formening ikke afhjælper den Trang, der er til Stede. Den afhjælper ganske vist den store Trang, som er i disse store Hedekommuner, men jeg mener ogsaa, at inden for det Omraade er der en vis Trang, om ikke saa stor som den anden, som denne Egns Beboere maa have Krav paa, at der bliver taget Hensyn til. Den Linie, jeg særlig vil anbefale, er en direkte Linie til Kolding, altsaa Linien fra Grindsted over Bække, hvor den skiller sig fra Lunderskovlinien, Veerst, Jordrup, Uhre, Ejstrup, og fra Ejstrup til Kolding. Nu vil der ganske vist blive gjort den Bemærkning: Ja, denne Linie kan jo være meget god, men den vil jo ogsaa koste mere. Dette skal jeg erkende; men jeg maa dertil gøre den Bemærkning, at den forøgede Bekostning paatager Kolding By og den store Landkommune sig; som ligger der imellem, i alt Fald med mere end de to Trediedele. Det er dog ogsaa et Bevis paa, at der er temmelig stor Trang i den Egn til at vælge den Retning. Ikke blot Landkommunerne, men ogsaa Kolding By har væsentlig Interesse i den Bane. En Bane over Lunderskov vil efter min Mening skade Kolding; jeg kan i alt Fald ikke se rettere og kan derfor ikke fortænke Byen i, at den varetager sine Interesser paa bedste Maade. Man kan ganske vist sige, at ved disse private Baner er det Landkommunernes Interesser, man særlig ser paa, og jeg skal villig indrømme, at det i første Række er Landkommunernes Interesser, vi maa se paa; men jeg mener, at Landkommunernes Interesser varetages lige godt, hvilken af disse Linier man end vælger, og sker det, mener jeg, man ikke bør lægge Byernes Interesser Hindringer i Vejen, men at man ogsaa bør lade dem komme til deres fulde Ret. Derfor mener jeg, at naar økonomiske Hensyn ikke træde hindrende i Vejen for, at den af mig her